

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet



Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 26. april 2007
Sagsnr.: 39

./ Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat vedr. Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7.- 8. maj 2007.

Med venlig hilsen

Ellen Marie Friis Johansen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2.1. Kontoret for europapolitik og internationale relationer

25. april 2007

FVM 437

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7. – 8. maj 2007

1. Rapport fra Kommissionen til Rådet om anvendelse af krydsoverensstemmelsessystemet
- *Politisk drøftelse*
KOM (2007) 147

Side 3

2. Den fælles markedsordning for korn:
 - a) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1784/2003 om den fælles markedsordning for korn
 - b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1883/78 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen
- *Drøftelse og vedtagelse på et kommende rådsmøde*
KOM (2006) 755 og KOM (2007) 12

Side 6 og side 9

3. Den fælles markedsordning for sukker:
 - a) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet
 - b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 318/2006 om den fælles markedsordning for sukker
 - c) Meddelelse fra Kommissionen vedrørende forslag om ændring af Rådets forordning nr. 318/2006 om den fælles organisering af markedet i sukkersektoren og Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet
- *Præsentation og udveksling af synspunkter*
KOM-dokument foreligger endnu ikke

Side 12

4. Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål
- *Politisk enighed*

KOM (2005) 472

Side 18

5. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunbestanden i Atlanterhavet har anbefalet
- *Politisk enighed*
KOM(2007) 74

Side 28
6. Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger
- *Politisk enighed*
KOM (2005) 221

Side 30
7. Rådskonklusioner i anledning af konferencen ”Animal Welfare – Improving by Labeling?”
- *Politisk drøftelse/ vedtagelse af rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger endnu ikke

Side 31
8. Forslag til Rådets konklusioner om bedre lovgivning vedrørende sektorerne for plantesorter og frø
- *Vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 31
9. Forslag til Rådets forordning om indgåelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Danmarks regering og det grønlandske landstyre på den anden side
- *Til vedtagelse på et kommende rådsmøde*
KOM(2006) 804

Side 33
10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår
- *Til vedtagelse på et kommende rådsmøde*
(KOM (2006) 684

Side 37

Punkterne 1-5 og 8-9 hører under Fødevareministeriets ressort.

Punkterne 6-7 og punkt 10 hører under Justitsministeriets ressort.

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 7. – 8. maj 2007

1. Rapport fra Kommissionen til Rådet om anvendelse af krydsoverensstemmelses-systemet KOM (2007) 147

Revideret genoptryk af samlenotat af 3. april 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om enkeltbetalingsordningen er krydsoverensstemmelse indført som et obligatorisk element i den fælles landbrugspolitik. Reglerne om krydsoverensstemmelse er indført gradvist over en treårig periode fra 2005 til 2007 og omfatter følgende fire områder: miljø, folke-, dyre- og plantesundhed, dyrevelfærd samt god landbrugs- og miljømæssig stand.

Baggrund

Kommissionen har den 29. marts 2007 ved KOM (2007) 147 fremsendt rapport om anvendelse af krydsoverensstemmelsessystemet, der blev indført som del af reformen af den fælles landbrugspolitik fra 2003. Rapporten blev præsenteret ved rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.- 17. april 2007. Rapporten er ikke ledsaget af forslag i form af juridiske tekster.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet den 7.- 8. maj 2007 med henblik på drøftelse.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet der ikke foreligger noget konkret forslag.

Formål og indhold

Krydsoverensstemmelse blev indført i 2005. På baggrund af de bestemmelser, der fremgår af bilag III og IV til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 har medlemsstaterne over en treårig periode indført krydsoverensstemmelseskrav, som landbrugerne skal overholde for at få udbetalt den fulde landbrugsstøtte. Samtlige krav er baseret på eksisterende lovgivning, som landbrugerne har skullet overholde i en årrække forud for indførelsen af krydsoverensstemmelse.

Beretningen om krydsoverensstemmelse er udarbejdet på baggrund af;

- 1) erfaringer, som Kommissionen har gjort sig i forbindelse med revision af krydsoverensstemmelsessystemet i forskellige medlemsstater,
- 2) erfaringer, som medlemsstaterne har gjort sig efter afslutningen af det første år med krydsoverensstemmelse, og som er sendt til Kommissionen i 2006 som svar på spørgeskema, og

- 3) statistikoplysninger fra medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af kontrollen med krydsoverensstemmelse i 2005 og sanktionerne i forbindelse hermed.

Beretningen fokuserer hovedsageligt på kontrol af krydsoverensstemmelse med henblik på at finde løsninger på de problemer, som er set indtil nu. Det anerkendes, at der er behov for, at systemet er så ensartet som muligt i alle medlemslande, dog samtidig med at nærhedsprincippet iagttages, så medlemsstaterne kan tilpasse systemet til de specifikke behov, de måtte have. Krydsoverensstemmelse forventes også at indgå i sundhedschecket i 2008.

På baggrund af de indhentede erfaringer foreslår Kommissionen i sin beretning blandt andet:

- 1) indførelse af bagatelgrænser, hvor mindre førstegangs overtrædelser ikke fører til en sanktion, men en advarsel. Kommissionen foreslår samtidig en finansiel bagatelgrænse, så sanktioner, der ikke overstiger 50 Euro, ikke skal effektueres,
- 2) en regulering af kontrolfrekvensen, så denne i praksis kan fastholdes på 1 % som forudsat for krydsoverensstemmelse (anden kontrol af regler, som indgår i krydsoverensstemmelse vil fortsat blive indberettet og kan resultere i sanktioner ifbm. krydsoverensstemmelse),
- 3) mulighed for varsling af landbrugeren forud for kontrol af arealrelaterede regler og støttebetingelser,
- 4) tilrettelæggelse af kontrollen på det mest relevante tidspunkt i forhold til de specifikke krav,
- 5) sikring af information af landbrugerne om krydsoverensstemmelse, og
- 6) forenkling af 10-måneders rådighedsperioden.

Kommissionen lægger op til yderligere drøftelser og udvikling af ideer til ”best practice” og øget mulighed for anvendelse af flaskehalskontrol f.eks. på mejerier og slagterier som en slags indikatorkontrol.

Endvidere foreslår Kommissionen, at reglerne om krydsoverensstemmelse inden for miljø, dyre-, plante-, og folkesundhed samt dyrevelfærd bliver indfaset over en treårig periode i de nye medlemslande, ligesom det er sket i EU-15.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Drøftelsen har i sig selv ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Det er hensigten, at drøftelsen skal bidrage til afklaring af lovgivningen om krydsoverensstemmelse.

Høring

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 27. marts 2007 bemærkede Landbrugsraadet, at rapporten var et positivt tiltag, idet den fokuserer på klare regler. Landbrugsraadet ønsker ensartet anvendelse af krydsoverensstemmelseskravene i alle medlemslande. Man ser desuden gerne, at alle kravene gennemgås med henblik på at gøre dem klarere.

Ved skriftlig høring i §2-udvalget (landbrug) bemærkede Landbrugsraadet den 24. april, at der er flere positive elementer i Kommissionens rapport. Landbrugsraadet er enig i og har længe argumenteret for, at der er et akut behov for at forenkle og klargøre bestemmelserne om krydsoverensstemmelse. Rapporten tilgodeser dog ikke landbrugets ønske om at reducere antallet af krav, eller ønsket om, at kravene skal være konkrete og målbare. Landbrugsraadets krav om større grad af proportionalitet mellem overtrædelse og sanktion er heller ikke tilgodeset.

Landbrugsraadet finder ikke, at det er en farbar vej at forøge kontrolomfanget ved hyppige overtrædelser. Der bør i stedet fokuseres på årsagerne og en afhjælpning af problemet. Af Kommissionens rapport udleder Landbrugsraadet, at man i Danmark har sanktioneret langt hårdere end i det øvrige EU, hvor 1 % sanktion har været hyppigst brugt, medens man i Danmark i langt højere grad har brugt 3 eller 5 % sanktion. Dette er ikke er tilfredsstillende, og det stiller de danske landmænd i en ugunstig konkurrencesituation i forhold til EU's øvrige landmænd, mener Landbrugsraadet.

Endelig fremhæver Landbrugsraadet, at det først og fremmest er vigtigt, at de uklare krav fjernes fra krydsoverensstemmelsesordningen, sådan at landmanden ikke behøver at være i tvivl, om, at han har overholdt kravene. Dette er, ifølge Landbrugsraadet, ikke muligt med det nuværende omfang og udformning af kravene. Disse ændringer sammen med de ovennævnte elementer herunder tolerancegrænser bør vedtages snarest muligt, så de kan gennemføres fra starten af 2008.

LO har den 24. april ved skriftlig høring i §2-udvalget (landbrug) bemærket, at man gerne, udover de nuværende områder, også ser etableret regler om krydsoverensstemmelse i forhold til arbejdsmiljølovgivning.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser beretningen velkommen, idet der lægges vægt på, at den snarest følges op af konkrete initiativer, herunder at der fastlægges en tidsplan og program for det videre arbejde med henblik på, at ændringer kan træde i kraft inden 2008. Beretningen ses som et første initiativ på vejen mod at sikre ensartet implementering af krydsoverensstemmelse i medlemslandene og yderligere forenklinger og afklaringer af krydsoverensstemmelsesordningen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel tilslutning til beretningen, som bliver set som et første skridt i den rigtige retning blandt medlemsstaterne. En række lande finder dog, at der er behov for yderligere tiltag i form af forenkling og afklaring af krydsoverensstemmelsesordningen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 13. april 2007 i forbindelse med forelæggelse af Rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. - 17. april 2007, jf. samlenotat af 3. april 2007.

2. Den fælles markedsordning for korn:

a) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1784/2003 om den fælles markedsordning for korn KOM (2006) 755

Revideret genoptryk af samlenotat af 3. april 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsendt forslag til Rådet om ændring af den fælles markedsordning for korn vedrørende intervention for majs. Forslaget fremsættes for at bremse væksten i de offentlige lagre og gøre landbruget mere markedsorienteret i tråd med retningslinjerne i CAP-reformen af 2003. Forslaget indebærer, at muligheden for intervention af majs ophæves fra markedsåret 2007/2008. Formandskabet har i lyset af forhandlingerne fremsat et kompromisforslag, hvor intervention af majs bibeholdes for markedsårene 2007/2008 og 2008/2009 hvorefter ordningen afskaffes. Det forventes, at Kommissionen fremsætter yderligere et kompromisforslag, hvori interventionsloftet nulstilles for markedsåret 2009/2010.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2006) 755 den 15. december 2006 fremsendt forslag til Rådet om en ændring af den fællesmarkedsordning for korn vedrørende intervention for majs.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet den 7.-8. maj 2007 med henblik på drøftelse og vedtagelse på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet anses for tilgodeset.

Formål og indhold

Den fælles markedsordning for korn fastlægger en interventionsmekanisme som sikkerhedsnet under kornmarkedet i tilfælde af stærke prisfald. I de fleste medlemsstater ligger markedsprisen normalt over interventionsprisen, hvorfor interventionslagrene har været begrænsede. I visse medlemsstater med lavere produktionsomkostninger og begrænsede transportmuligheder, anvendes intervention dog som en reel afsætningsmulighed og ikke blot som et sikkerhedsnet for producenterne.

I 2003/2004 var interventionslagrene således på et historisk lavt niveau med i alt 3,6 mio. tons, mens de med udgangen af 2005/2006 var vokset til 14 mio. tons. Problemet med de voksende lagre er navnlig relateret til majs, hvor EU er gået fra en situation uden interventionslagre i 2003/2004 til at have 5,6 mio. tons majs på lager ved udgangen af 2005/2006. Det svarer til 40 % af de samlede lagre. Pt. er ca. 93 % af interventionslagrene for majs placeret i Ungarn.

Ved en fremskrivning af markedsudviklingen forventes majs lagrene fortsat at stige og kan nå et niveau på omkring 15,6 mio. tons i 2013. Hertil kommer, at majs er dårligt egnet til interventionsoplagring, idet der relativt hurtigt sker en kvalitetsforringelse, ligesom at afsætningsmulighederne på verdensmarkedet er begrænsede.

Med henblik på at bremse væksten i de offentlige lagre og at gøre landbruget mere markedsorienteret i tråd med retningslinjerne i CAP-reformen af 2003 fremsætter Kommissionen derfor forslag til ændring af den fælles markedsordning for korn.

Forslaget indebærer, at muligheden for intervention af majs ophæves fra markedsåret 2007/2008.

Formandskabet har i lyset af forhandlingerne om forslaget fremsat et kompromisforslag, hvor intervention af majs bibeholdes for markedsårene 2007/2008 og 2008/2009, hvorefter ordningen afskaffes. I overgangsperioden fastsættes et loft for den mængde majs, som kan interveneres. Formandskabet har foreslået, at dette loft for markedsåret 2007/2008 fastsættes til 700.000 tons og for markedsåret 2008/2009 til 500.000 tons. Interventionsloftet skal fordeles mellem de relevante medlemsstater efter en fordelingsnøgle baseret på landenes produktion.

Der har ikke kunnet etableres et kvalificeret flertal bag dette forslag, hvorfor formandskabet vil fremlægge et nyt kompromisforslag. Det forventes, at dette forslag vil indebære, at der for markedsåret 2007/2008 fastsættes et interventionsloft på 1-1,2 mio. tons majs, hvorefter loftet nedsættes for det efterfølgende markedsår. For markedsåret 2009/2010 nulstilles interventionsloftet.

Konsekvenser

I henhold til Kommissionens estimater vil forslaget ikke indebære en betydelig reduktion af produktionen af majs i EU. Det fremføres, at de berørte regioner forventes at blive mere konkurrencedygtige både i forhold til eksport og i forhold til kødproduktion, hvor omkostningerne til foder vil falde.

Kommissionen forventer, at såfremt forslaget vedtages, vil interventionslagrene for alle kornprodukter undtagen majs være på omtrent 10 mio. tons i 2013 mod 18,9 mio. tons ved status quo. Af de 18,9 mio. tons vurderes det, at majs vil udgøre 15,6 mio. tons.

Vedtages forslaget, vurderer Kommissionen, at det indebærer en reduktion i EU-udgifterne til dette område på 617,8 mio. € samlet over perioden 2008 – 2014 i forhold til en situation med status quo i denne periode og et stigende forventet udgiftsniveau til interventionsopkøb.

Forslaget forventes ikke at have direkte betydning for de danske landbrugere eller den danske administration, da der ikke er majs på intervention i Danmark. Forslaget kan dog ikke udelukkes at påvirke balancen på markedet for byg og hvede.

Kommissionen har ikke vurderet konsekvenserne af kompromisforslagene på nuværende tidspunkt; men den estimerede besparelse i EU-udgifterne til dette område over perioden 2008 – 2014 må forventes at blive mindre.

Der forventes ikke statsfinansielle konsekvenser af forslaget.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Parlamentets landbrugsudvalg har dog lagt op til at afvise forslaget om ophør af intervention af majs. Afvisningen bliver begrundet med, at Kommissionens forslag ikke forholder sig til de seneste høst- og markedsprognoser.

Høring

Landbrugsraadet bemærkede i § 2-udvalget (landbrug) den 17. januar 2007, at man principielt er imod ændringer igen, idet ordningen senest blev ændret sidste år. Samtidig fandt man at det var mere rigtigt at sænke interventionspriserne frem for helt at ophæve muligheden.

I §2-udvalget den 7. marts 2007 bemærkede Landbrugsraadet, at man havde forståelse for en overgangsordning, men at man nu principielt mener, at intervention af majs bør afskaffes.

Ved mødet i §2-udvalget (landbrug) den 27. marts 2007 oplyste Dansk Landbrug, at man kunne støtte kompromisforslaget.

Ved skriftlig høring i §2-udvalget (landbrug) bemærker Landbrugsraadet den 24. april, at intervention af majs principielt bør afskaffes. Dog kan Landbrugsraadet, under indtryk af forhandlingssituationen, tiltræde formandskabets kompromisforslag, som vil indebære, at der for markedsårene 2007/08 og 2008/09 fastsættes et interventionsloft, som derefter vil blive nulstillet fra 2009/10.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens generelle holdning, at der skal arbejdes mod en øget markedsorientering og liberalisering af den fælles landbrugspolitik. Regeringen støtter derfor forslaget, herunder kompromisforslaget om en overgangsperiode, idet man lægger stor vægt på, at intervention afskaffes.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har været modstand fra de medlemsstater, der er mest berørt af forslagene, herunder særligt Ungarn, som har fundet interventionslofterne for lave. Ungarn har i stedet foreslået et interventionsloft på 2,0 mio. tons. En række andre lande mener ikke, at man på nuværende tidspunkt skal ophæve intervention af majs.

Der har været et blokerende mindretal i mod det oprindeligt fremsatte forslag og et kompromisforslag med højere interventionslofter i en overgangsperiode. Det forventede kommende kompromisforslag ventes at kunne samle et kvalificeret flertal.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 13. april 2007 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.- 17. april 2007, jf. samlenotat af 3. april 2007.

Sagen har desuden været forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. januar forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007. Sagen indgik desuden i samlenotat af 8. marts, men blev taget af dagsordenen for rådsmødet.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

2. Den fælles markedsordning for korn:

b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1883/78 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen KOM (2007) 12

Revideret genoptryk af samlenotat af 3. april 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen foreslår en yderligere 2-årig EU-finansiering af medlemsstaternes renteudgifter i de tilfælde, hvor medlemsstaternes renteniveau overstiger det dobbelte af det gennemsnitlige renteniveau i EU.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2007) 12 af 17. januar 2007 fremsendt forslag om ændring af forordning (EØF) nr. 1883/78 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

Ordningen om midlertidig EU-finansiering af medlemsstaternes renteudgifter, der var gældende for 2005 og 2006 foreslås dermed forlænget for perioden 2007-2008. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7. – 8. maj 2007 med henblik på drøftelse og vedtagelse på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I forslaget om ændring af den fælles markedsordning for korn vedrørende intervention af majs nævnes, at Kommissionen som supplement til dette forslag straks vil forelægge Rådet et forslag til en midlertidig ændring af EUGFL's finansieringsvilkår for medlemsstaternes udgifter til offentlig oplagring. Kommissionen finder, at de to forslag skal ses i en sammenhæng og bør vedtages af Rådet samtidigt.

Lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik forpligter medlemsstaterne til at opkøbe landbrugsprodukter, der er omfattet af en interventionsordning, hvilket medfører en økonomisk byrde for medlemsstaterne, som skal låne de midler, der er nødvendige for at foretage disse interventionsopkøb. Det er endvidere fastsat, at de deraf følgende finansielle udgifter for disse medlemsstater refunderes på basis af en ensartet sats for hele EU.

Den tidligere ordning blev begrundet med, at visse nye medlemsstater vil få væsentlige finansielle byrder som følge af de øgede kornmængder, der frembydes til intervention som følge af den øgede kornproduktion kombineret med en højere rentesats end generelt i EU. EU har derfor i 2005 og 2006 finansieret en del af ekstraomkostningerne, hvis en medlemsstats rentesats er højere end det dobbelte af den ensartede rentesats. Denne foranstaltning foreslås nu forlænget for 2007 og 2008, når det gælder de yderligere udgifter til offentlig oplagring, som afholdes af medlemsstaterne til en meget høj intern rente.

EU dækker dermed renteforskellen for de medlemsstater, som skal betale en rentesats, der er højere end det dobbelte af den ensartede rentesats. Den del af udgifterne, der defineres som forskellen mellem den ensartede sats og det dobbelte af denne sats, forventes fortsat at skulle afholdes af medlemsstaterne. En lignende ordning fungerede endvidere fra 1994-1996.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningerne på EU-budgettet. Af forslaget fremgår det, at udgiften for 2007 vil udgøre 9,3 mio. € og 10,4 mio. € for 2008. Kommissionen har efterfølgende revideret dette skøn, således at det nu vurderes, at udgiften for 2007 bliver 7,2 mio. € og 5,21 mio. € for 2008. Der er i beregningerne ikke taget højde for et eventuelt kompromisforslag.

Høring

På mødet i § 2-udvalget (landbrug) den 17. januar 2007 udtrykte Landbrugsraadet forståelse for en vis fleksibilitet i lyset af forslaget om afskaffelse af intervention af majs.

§ 2-udvalget (landbrug) er på ny blevet hørt og havde ikke bemærkninger ved mødet den 7. marts 2007.

Ved møde i §2-udvalget (landbrug) den 27. marts 2007 var der ingen bemærkninger til forslaget.

Skriftlig høring i §2-udvalget (landbrug) med frist den 24. april har ikke givet anledning til yderligere bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens generelle holdning, at der skal arbejdes for en øget markedsorientering og liberalisering af den fælles landbrugspolitik. Regeringen støtter derfor forslaget om udelukkelse af majs fra interventionsordningen. Idet Kommissionen finder, at de to forslag skal ses i en sammenhæng og bør vedtages af Rådet samtidigt, er det regeringens foreløbige generelle holdning, at Danmark på det foreliggende grundlag kan støtte forslaget, idet man lægger stor vægt på, at intervention af majs afskaffes.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget forventes at kunne vedtages med kvalificeret flertal sammen med forslaget om udelukkelse af majs fra interventionsordningen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg d. 13. april 2007 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16. april 2007, jf. samlenotat af 3. april 2007.

Sagen har desuden været forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. januar forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 jf. samlenotat af 19. januar 2007. Sagen indgik desuden i samlenotat af 8. marts, men blev taget af dagsordenen for rådsmødet.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

3. Den fælles markedsordning for sukker:

a) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet

b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 318/2006 om den fælles markedsordning for sukker

c) Meddelelse fra Kommissionen vedrørende forslag om ændring af Rådets forordning nr. 318/2006 om den fælles organisering af markedet i sukkersektoren og Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet

KOM-dokumenter forligger endnu ikke

Nyt notat.

Resumé

Under reformen af EU's sukkermarked, som trådte i kraft den 1. juli 2006, er der på nuværende tidspunkt ikke er afgivet tilstrækkelige kvotemængder under den frivillige omstruktureringsordning. Der er derfor udsigt til overskudsproduktion i 2007/2008, og Kommissionen vedtog som følge heraf i marts måned en forebyggende tilbagetrækning af sukker (midlertidig kvotereduktion) for 2007/2008. Kommissionen annoncerede samtidigt, at det ville blive nødvendigt at foretage ændringer i det eksisterende regelgrundlag med henblik på at få sukkerreformen til at fungere bedre. Det forventes, at Kommissionen på det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007 vil præsentere forslag til ændring af forordningen om den midlertidige omstruktureringsordning for sukkerindustrien og forordningen om den fælles markedsordning for sukker. Forslagene vil sigte mod dels at gøre omstruktureringsordningen mere attraktiv, dels at justere det såkaldte tilbagetrækningsinstrument.

Baggrund

Kommissionen forventes primo maj 2007 at vedtage forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i EU og ændring af Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 om den fælles markedsordning for sukker.

Forslagene ventes fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og vil derfor kunne vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Det forventes, at Kommissionen på det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007 vil præsentere forslagene.

Nærhedsprincippet

Forslagene vil være led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet forventes at være tilgodeset.

Formål og indhold

I februar 2006 vedtog Rådet (landbrug og fiskeri) en gennemgribende reform af EU's sukkermarked. Reformen trådte i kraft pr. 1. juli 2006 og indebærer bl.a. en gradvis reduktion af den garanterede pris på sukker med 36 % over 4 år delvist kompenseret gennem ydelse af afkoblet støtte til sukkerroedyrkerne, samt etablering af en midlertidig omstrukturingsordning, hvor de mindst produktive sukkerfabrikker, som vælger helt eller delvist at ophøre med produktionen kan modtage støtte og herved frivilligt bidrage til en reduktion af EU's samlede sukkerproduktion.

Målet med den frivillige omstrukturingsordning er en nettoreduktion af EU's samlede sukkerproduktion med 5 mio. ton over en fireårig periode. Under omstrukturingsordningens første år (2006/2007) blev der afgivet 1,5 mio. ton, men som følge af samtidig tildeling/køb af 1 mio. ton supplerende kvote, var der kun tale om en nettoreduktion på 0,5 mio. ton. Under omstrukturingsordningens andet år (2007/2008) blev der kun afgivet 0,7 mio. ton. Som en konsekvens heraf var der i begyndelsen af 2007 udsigt til overskudsproduktion i markedsåret 2007/2008.

I tilfælde af risiko for ubalance på markedet kan Kommissionen træffe beslutning om at tilbagetrække en vis andel kvotesukker fra markedet. Dette tilbagetrækningsinstrument har imidlertid vist sig at være utilstrækkeligt, idet en beslutning om tilbagetrækning normalt først kan træffes i oktober måned og dermed først når sukkeret er produceret. Instrumentet kan således ikke anvendes præventivt, dvs. inden såningen af arealerne påbegyndes. Kommissionen måtte derfor henvise til behovet for særforanstaltninger i en akut situation, da man i marts måned 2007 vedtog en forebyggende tilbagetrækning for 2007/2008 på 2 mio. tons kvotesukker svarende til 12 pct. af EU's samlede kvote.

Ved fortsat utilstrækkelig anvendelse af omstrukturingsordningen forventes det, at markedssituationen vil forværres under de tilbageværende to produktionsår af omstrukturingsperioden (2008/2009 og 2009/2010) som følge af overudbud på det indre marked og prispres. En situation, som kun delvist kan imødegås ved at tilbagetrække sukker fra markedet.

Det forventes derfor, at Kommissionen vil fremlægge forslag til ændring af Rådets forordning om den midlertidige omstrukturingsordning og Rådets forordning om den fælles markedsordning for sukker.

Vedr. Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i EU

Med Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 blev der etableret en midlertidig omstrukturingsfond, hvorfra der ydes omstrukturingsstøtte til sukkerfabrikker, der ønsker at afgive kvote. Omstrukturingsfonden finansieres af en omstrukturingsafgift, som sukkerfabrikkerne indbetaler pr. tons kvote, de besidder. For markedsåret 2006/2007 er afgiften fastsat til 126,40 €/ton, for 2007/2008 173,80 €/ton og for 2008/2009 113,30 €/ton.

Sukkerfabrikker, der afgiver hele deres kvote og nedlægger produktionsfaciliteterne, modtager en omstrukturingsstøtte på 730 €/ton i markedsåret 2006/2007 og 2007/2008, 625 €/ton i 2008/2009 og 520 €/ton i 2009/2010. Ved delvis kvoteafgivelse reduceres omstrukturingsstøtten med ca. 2/3-dele. Incitamentet til at deltage i omstrukturingsordningen har således været størst i de to første markedsår. Mindst 10 % af omstrukturingsstøtten skal tilfalde sukkerroedyrkere og maskinstationer, der har lidt tab som følge af omstrukturen. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne andel skal forhøjes. Andelen har således udgjort mellem 10 og 32 pct.

Målet med den midlertidige omstrukturingsordning er en nettoreduktion på 5 mio. ton af EU's samlede kvote over en fireårig periode. Hidtil er der alene sket en nettoreduktion på 1,2 mio. ton til trods for, at incitamentet til at anvende ordningen var størst i ordningens første to år.

Med henblik på at gøre omstrukturingsordningen mere attraktiv forventes det, at Kommissionen vil foreslå følgende ændringer:

- Den procentdel af omstrukturingsstøtten, som dyrkerne modtager, fastsættes til 10 %, hvormed medlemsstaternes mulighed for at fastsætte en højere procentsats fjernes. Dyrkerne skal i stedet modtage en tillægsbetaling (formentligt ca. 200 €/ton). Dette gøres endvidere retroaktivt, således at dyrkere og sukkerfabrikker, der har deltaget i omstrukturingsordningen i 2006/2007 og 2007/2008 tilgodeses af disse ændringer.
- Dyrkerne skal endvidere have mulighed for at igangsætte en omstrukturingsproces ved direkte at kunne ansøge om omstrukturingsstøtte under forudsætning af, at de afgiver de leveringsrettigheder, de har haft til en given sukkerfabrik i det foregående produktionsår. Dette må dog ikke true sukkerfabrikkens overlevelse, hvorfor dyrkernes samlede direkte ansøgninger skal være begrænset til en mængde på 10 % af den enkelte sukkerfabriks kvote. Medlemsstatens accept af direkte ansøgninger fra dyrkerne skal derfor baseres på et først-til-mølle princip.
- I tilfælde af at dyrkerne gør brug af muligheden for direkte at ansøge om omstrukturingsstøtte, skal sukkerfabrikkerne dog have mulighed for selv at tage initiativet og indsende ansøgning om omstrukturingsstøtte på mindst den samme mængde kvote.
- Som et yderligere incitament skal sukkerfabrikker, som afgiver mindst 13,5 % af deres kvote i 2008/2009, undtages for at betale omstrukturingsafgift af den del af deres kvote, som var omfattet af den forebyggende tilbagetrækning for 2007/2008.

Målet med de forventede ændringer af omstrukturingsordningen er, at yderligere 3,8 mio. ton vil blive afgivet i løbet af de to resterende produktionsår i omstrukturingsperioden. Med den allerede foretagne nettoreduktion på 1,2 mio. ton vil det således være muligt at nå sukkerreformens mål om en nettoreduktion på 5 mio. ton.

Vedr.: Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 om den fælles markedsordning for sukker

I henhold til den fælles markedsordning for sukker, Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, er det muligt midlertidigt at trække en procentdel fælles for alle medlemsstater af kvotesukker og kvoteisoglucose ud af markedet med henblik på at bevare strukturel ligevægt på markedet på et prisni-

veau, der ligger tæt på referenceprisen. Når sukker er tilbagetrukket, må det ikke markedsføres i det pågældende markedsår, men skal oplagres på producentens egen regning. En beslutning om tilbage-trækning skal i henhold til det gældende regelgrundlag træffes senest 31. oktober i det pågældende produktionsår, dvs. efter høst. Tilbage-trækningsinstrument er således anvendeligt i tilfælde af et sandsynliggjort behov for mindre justeringer.

Det eksisterende tilbage-trækningsinstrument giver imidlertid ikke mulighed for at udmelde tilbage-trækningen præventivt, dvs. inden såning og dermed undgå, at den fulde kvote produceres og store mængder sukker oplagres. Da fristen for ansøgning om omstruktureringsstøtte udløber den 31. januar, og såning af arealerne først påbegyndes i februar/marts, er det imidlertid muligt, inden produktionen begynder, at forudsige, om en stor mængde sukker vil skulle trækkes tilbage fra markedet.

Med henblik på at give sukkerfabrikkerne et incitament til frivilligt at reducere deres produktion og bedre opnå markedsbalance, forventes det, at Kommissionen vil foreslå følgende ændringer af reglerne omhandlende tilbage-trækning af sukker:

- I stedet for at "en procentdel fælles for alle medlemsstater" af det producerede sukker trækkes tilbage, skal tilbage-trækningsinstrumentet baseres på en "tærskel", hvor de mængder, som er produceret over tærsklen bliver tilbagetrukket. Hensigten er, at sukkerfabrikkerne skal kunne tilpasse deres produktion, således at den ikke overstiger tærsklen. Tærsklen skal beregnes ved at multiplicere kvoten med en koefficient, hvor der ved fastsættelsen af koefficienten tages hensyn til de mængder, som en medlemsstat har afgivet under omstruktureringsordningen. (En lignende metode blev anvendt i forbindelse med den midlertidige kvotereduktion, som man vedtog i marts 2007. I stedet for en fælles reduktionsprocent på 12 pct. gældende for alle lande, blev det således besluttet, at lande, som ikke har afgivet kvote til omstruktureringsordningen (herunder Danmark), skal reducere produktionen med 13,5 pct., mens denne procentdel reduceres for lande, som har afgivet kvote. Lande, der har afgivet mere end 50 pct. af deres kvote under omstruktureringsordningen, blev endvidere helt fritaget for den midlertidige tilbage-trækning.)
- For produktionsårene 2008/2009 og 2009/2010 skal det være muligt at træffe en foreløbig beslutning om fastsættelse af en sådan tærskel, inden såningen påbegyndes (dvs. i løbet af marts måned) og eventuelt justere denne i oktober måned, når mere præcise estimater for produktionen foreligger.

I henhold til det eksisterende regelgrundlag skal Kommissionen i februar 2010 under hensyntagen til resultaterne af omstruktureringsordningen træffe beslutning om, med hvilken fælles procentsats de tilbageværende kvoter skal vedvarende nedsættes. Det forventes, at Kommissionen vil foreslå, at denne obligatoriske kvotereduktion heller *ikke* skal fastsættes lineært, men i stedet under hensyntagen til, hvor meget kvote, den enkelte medlemsstat har afgivet under omstruktureringsordningen. Herved vil lande, som har afgivet kvote under omstruktureringsordningen, få deres kvote reduceret mindre, end lande, som ikke har afgivet kvote under ordningen.

Udtalelser

Europa-Parlamentet vil blive hørt, når forslagene foreligger.

Konsekvenser

For så vidt angår de forventede forslag om ændring af den midlertidige omstrukturingsordning, vil udgifterne skulle afholdes inden for omstrukturingsfonden. Omstrukturingsfonden finansieres via afgifter, som pålægges sukkerfabrikkerne. Der kan kun udbetales midler fra fonden inden for rammerne af de midler, der til rådighed. Princippet om omstrukturingsordningens selvfinansiering (og dermed budgetneutralitet) vil således fortsat være gældende. Eventuelle resterende midler i omstrukturingsfonden efter udløbet af den midlertidige omstrukturingsordning tilfalder Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

For så vidt angår de forventede forslag om ændring af den fælles markedsordning for sukker, forventes forslagene ikke at få finansielle konsekvenser for EU's budget.

I tilfælde af midlertidige kvotereduktioner i produktionsårene 2008/2009 og 2009/2010 vil forslaget indebære, at lande, som forventer at være konkurrencedygtige på sigt og derfor ikke har afgivet kvote under omstrukturingsordningen, vil blive udsat for en højere midlertidig kvotereduktion end andre. Dette forhold gælder tillige ved den eventuelt endelige kvotereduktion i 2010.

Høring

Ved skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug) bemærker Landbrugsraadet den 25. april 2007, at man overordnet støtter forbedringer af den midlertidige omstrukturingsordning, således at man i langt højere grad kan nå målet om reduktion af EU's samlede sukkerproduktion.

Vedr. Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien:

- Landbrugsraadet støtter, at den faste andel af omstrukturingsstøtten fastsættes til 10 % for sukkerroedyrkere og maskinstationer. Herved fjernes et usikkerhedsmoment for de aktører, som tilmelder sukkerkvote til ordningen.
- Landbrugsraadet støtter, at dyrkerne i stedet modtager en tillægsbetaling (ca. 200 Euro pr. ton sukker), hvilket vil gøre det attraktivt for mange dyrkere at benytte ordningen, hvilket ikke har været tilfældet med den hidtidige andel på 10 %.
- Landbrugsraadet støtter, at ændringer gøres retroaktive, således at alle ligestilles, uanset om tilmelding til ordningen har fundet sted tidligere.
- Landbrugsraadet støtter, at sukkerroedyrkernes ansøgninger begrænses til 10 % af den enkelte sukkerfabriks kvote. En større andel kan true en sukkerfabriks overlevelse og dermed også påvirke øvrige sukkerroedyrkere, som ikke ønsker at benytte ordningen.
- Landbrugsraadet finder, at ordningen bør give mulighed for, at sukkerroedyrkernes organisation og sukkerfabrikanten i fællesskab kan tilrettelægge den praktiske gennemførelse af sukkerroedyrkernes tilmeldinger til ordningen. Administrativt kan der udformes en mere enkel fremgangsmåde end brug af først-til-mølle princippet.

- Landbrugsraadet støtter, at sukkervirksomheden skal kunne sende en ansøgning om omstruktureringsstøtte for en kvotemængde, som mindst svarer til mængden, som sukkerroedyrkerne har indgivet ansøgning på.
- Landbrugsraadet støtter, at sukkerfabrikker, som afgiver en andel af deres kvote i 2008/09, undtages fra at betale en forholdsmæssig andel af omstruktureringsafgiften af den forebyggende tilbagetrækning i 2007/08. Der bør dog ikke fastsættes en mindste andel på 13,5 %, da det reducerer fleksibiliteten og hindrer en optimering af kvoten i forhold til givne produktionsfaciliteter.

Vedr. Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 om den fælles markedsordning for sukker:

- Landbrugsraadet støtter, at Kommissionen får den nødvendige mulighed for, inden såning, at foretage en præventiv tilbagetrækning af sukker. Hvis en analyse af markedet viser, at det er nødvendigt at reducere kvotemængden for at bevare en ligevægt på markedet, er det væsentligt, at dette kan ske ved, at arealet med sukkerroer reduceres forud for såning, så man undgår en produktion af overskydende sukker. En sådan meddelelse skal af hensyn til sukkerroedyrkernes planlægning og såning af roerne foreligge så tidligt på året som muligt og senest inden udgangen af februar.
- Landbrugsraadet er imod, at man ved fremtidige fastsættelser af reduktionsprocenten for de enkelt lande tager hensyn til, om en medlemsstat tidligere har afgivet kvote under omstruktureringsordningen. Herved rammer man også de konkurrencedygtige producenter, hvilket er u hensigtsmæssigt, og det svarer ikke til intentionerne i sukkerreformen. Det er ligeledes udtryk for en forskelsbehandling, idet sukkerfabrikanter og sukkerroedyrkere, som har benyttet ordningen, har gjort dette på frivillig basis og modtaget omstruktureringsstøtte. Fremtidige reduktioner af kvoten, herunder også ved den eventuelt endelige kvotereduktion i 2010, bør således foretages med samme procentsats for alle medlemslande på basis af landenes aktuelle kvoter, uanset om medlemslandene tidligere har benyttet restruktureringsordningen.

Endelig støtter Landbrugsraadet, at man foretager tilpasninger af restruktureringsordningen og aktivt benytter de midler, som er opsamlet via afgifter til omstruktureringsfonden. Herigennem har man en bedre mulighed for at nå målet på reduktionen af EU's samlede sukkerproduktion.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter, at der søges taget hånd om situationen på sukkermarkedet, herunder at man får sukkerreformen til at fungere fx. ved at muliggøre kvotereduktioner før såning. Det er endvidere Regeringens generelle holdning, at markedsvilkårene bør være ens for alle, hvilket ikke forventes afspejlet i forslaget. Regeringen finder endvidere ikke, at engangs-kompensationen til sukkerroedyrkerne skal øges, ligesom der ikke retroaktivt bør ydes en højere støtte til dyrkere og fabrikker. Regeringen finder endvidere ikke, at der skal betales omstruktureringsafgift af den mængde kvote, som midlertidigt er tilbagetrukket.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Da forslagene endnu ikke er fremsat af Kommissionen, har de heller ikke været genstand for drøftelser mellem medlemslandene.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

4. Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål KOM (2005) 472

Revideret genoptryk af samlenotat af 3. april 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Forslaget, der træder i kraft tidligst den 1. juli 2007, fastsætter rammebestemmelser for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af bestanden af europæisk ål. Forslaget vedrører dels alle former for ålefiskeri, dels bestandsophjælpning, herunder foranstaltninger med henblik på forbedring af vandløb som leveområder og på at gøre dem passable for ålens vandring.

Medlemsstaterne skal udpege vandløbssystemer, evt. en hel region eller medlemsstatens område, der udgør naturlige levesteder for ål. Den enkelte medlemsstat definerer selv grænsen mellem ålevandløbssystem(er) og saltvand.

For hvert vandløbssystem indsendes senest den 31. december 2008 en åleforvaltningsplan, der efter Kommissionens godkendelse iværksættes senest den 1. juli 2009. Planen skal på langt sigt skabe stor sandsynlighed for, at mindst 40 % af biomassen af voksne ål vandrer tilbage til havet, set i forhold til det bedste skøn over udvandringen uden menneskeskabte påvirkninger. De 40% skal forstås som gennemsnit af udvandringen fra alle medlemsstatens vandløb. Der skal fastsættes en tidsplan for gradvis målopfyldelse. Indsendes eller godkendes planen ikke, skal fiskeriindsatsen reduceres mindst 50 % eller reduceres således, at fangsterne reduceres med mindst 50 %, begge dele i forhold til gennemsnittet i perioden 2004-2006.

Der kan under forvaltningsplanen, d.v.s. hovedsageligt for ferskvandsfiskeri, gives EFF-støtte til midlertidigt ophør efter reglerne om fartøjsejere og fiskere, der berøres af planer for justering af fiskeriindsatsen.

Fiskeri af ål under 25 cm. længde er tilladt, hvis mindst 60 % reserveres til salg for udsætning i ålevandløbssystemer for at øge udvandringen af voksne blankål. Dette skal begynde med 45% i forvalt-

ningsplanens første år, og derefter øges med mindst 5% årligt. Udsætninger af ål under 25 cm. som led i en åleforvaltningsplan kan støttes med midler fra Den Europæiske Fiskerifond, EFF.

Efter rapportering og evaluering af forvaltningsplanernes resultater kan Rådet efter den 31. december 2013 beslutte alternative foranstaltninger, baseret på forslag fra Kommissionen og høring af Europa-Parlamentet.

Fiskeriindsatsen i saltvand skal over en 5 års periode enten reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsindsatsen i perioden 2004-2006 eller reduceres således, at ålefangsterne gradvist reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsfangsten i perioden 2004-2006, de første to år med 15 % pr. år. Der er ingen særlige krav til midlerne til indsatsreduktion. Forslaget rummer ingen mulighed for undtagelse herfra, og foranstaltningen får permanent karakter. Disse reduktioner skal påbegyndes fra den 1. juli 2009.

For ferskvand skal medlemsstaterne etablere et kontrol- og fangstmonitoringsystem tilpasset forholdene og den nationale lovgivning, der allerede gælder for ferskvandsfiskeriet, men svarende til kontrolforordningens regler.

Senest den 1. juli 2009 skal medlemsstaterne foretage det nødvendige for at identificere oprindelse og sikre sporbarhed af alle importerede eller eksporterede ål samt fastslå, om eksporterede ål er fanget i overensstemmelse med EU's bevaringsforanstaltninger. Endvidere skal det fastslås, om importerede ål er fanget i overensstemmelse med bevaringsforanstaltninger aftalt i relevante regionale fiskeriorganisationer.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2005) 472 af 6. oktober 2005 fremsat et forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Formandskabet fremlagde ved rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16. april 2007 et kompromisforslag, som forventes at danne grundlag for de videre forhandlinger.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007 med henblik på politisk enighed.

Nærhedsprincippet

Der er ikke redegjort for nærhedsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Forslaget til forordningen fastsætter rammebestemmelser for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af bestanden af ål i EU's havområder, kystlaguner, vandløbsmundinger, vandløb og "forbindende indvande" i medlemsstaterne, der løber ud i bl.a. Østersøen, Skagerrak og Kattegat, Nordsøen, Den Engelske Kanal og Middelhavet. Hvorvidt Sortehavet og dets forbundne vandløbssystemer skal omfattes, besluttet senest den 31. december 2007 af Kommissionen efter komitéprocedure og efter konsultation af STECF¹.

Forslaget vedrører dels alle former for salt- og ferskvandsfiskeri, herunder erhvervsfiskeri såvel som fritidsfiskeri m.v., dels bestandsophjælpning, herunder foranstaltninger med henblik på forbedring af vandløb som leveområder og på at gøre dem passable for ålens vandring.

Forslagets formål er at genoprette bestanden, så den igen kommer op på tidligere tiders niveau for forekomst af voksne ål, og at fremme rekrutteringen af glasål.² Forslaget skal sikre, at tilstrækkeligt mange ål overlever indtil gydningen.

Det centrale i forslaget er, at medlemsstaterne skal udpege ålevandløbssystemer og for hvert af disse opstille en forvaltningsplan, der med stor sandsynlighed sikrer, at mindst 40 % af biomassen af voksne ål undslipper til havet, set i forhold til det bedste skøn over den udvandring af voksne ål, der ville have været, hvis bestanden ikke havde været udsat for menneskeskabte påvirkninger. De 40 % skal forstås som gennemsnit af udvandringen fra alle medlemsstatens vandløb³. Hvis eksisterende data indgår i beregningsgrundlaget, skal de være indsamlet før 1980. Målet skal nås på langt sigt. Den enkelte medlemsstat definerer selv grænsen mellem ålevandløbssystemer og saltvand, herunder hvilke områder, der skal være omfattet af forvaltningsplanerne.

Forvaltningsplanen skal indeholde:

- En beskrivelse og analyse af den nuværende situation for ål.
- En beskrivelse af de metoder/tiltag, der vil blive anvendt for at nå målet. Der er valgfrihed for midlerne, som kan omfatte reduktion af ålefiskerierne, udsætninger, forbedring af vandringsveje, kontrol af arter, som æder ål, m.v. Der skal snarest muligt iværksættes passende foranstaltninger til at reducere dødelighed forårsaget af faktorer udenfor fiskeriet, herunder vandkraftturbiner, pumper eller rovdyr, medmindre dette er unødvendigt for at nå målet.
- En tidsplan for den forventede opfyldelse af målet.
- En beskrivelse af kontrol- og gennemførelsesforanstaltninger.

¹) The Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries.

²) Glasål er den yngel, der efter vandring fra Sargassohavet når Europas kyster, hvor de fleste vandrer op i ferskvand. Efter 10-15 år som gulål vandrer ålene tilbage til saltvand for som blankål at begynde vandring tilbage til Sargassohavet for at gyde.

³) Dette fremgår af en tilknyttet fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen.

Åleforvaltningsplaner, d.v.s. hovedsagelig ferskvandsfiskeri, omfattes af EFF-forordningens⁴ regler vedr. støtte til midlertidigt ophør for fartøjsejere og fiskere, der berøres af planer for justering af fiskeriindsatsen.

En medlemsstat kan inden den 1. oktober 2007 anmode om undtagelse fra pligten til at udarbejde åleforvaltningsplaner, hvis det kan godtgøres, at dens ferske eller salte vande ikke udgør naturlige levesteder får ål. Kommissionen godkender dette efter komitéprocedure og efter konsultation af STECF eller andre relevante videnskabelige organer.

Forslagene til forvaltningsplaner skal senest den 31. december 2008 sendes til Kommissionen for dennes godkendelse inden den 1. juli 2009. Ved manglende indsendelse eller godkendelse af en forvaltningsplan skal fiskeriindsatsen enten reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsindsatsen i perioden 2004-2006 eller reduceres således, at fangsterne reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsfangsten i perioden 2004-2006. Midlerne til reduktionen er valgfrie. Fangstreduktionen kan helt eller delvis erstattes af umiddelbare foranstaltninger til at reducere andre menneskeskabte dødelighedsfaktorer. Forudsætningen herfor er, at det tillader lige så mange blankål at udvandre som fangstreduktionen ville have gjort.

Reduktionen ved manglende indsendelse af forvaltningsplan skal iværksættes den 1. januar 2009. Reduktionen ved manglende godkendelse af en forvaltningsplan skal iværksættes indenfor 3 måneder fra Kommissionens beslutning, og med samme frist kan der indsendes en revideret forvaltningsplan.

For ålevandløbssystemer, der strækker sig ud over mere end én medlemsstats territorium, opstiller de berørte medlemsstater i fællesskab en åleforvaltningsplan. Hvis dette kan true rettidig indsendelse af planen, kan medlemsstaterne indsende planer for deres nationale dele af vandløbssystemet. For ålevandløbssystemer, der strækker sig ud over EU's territorium, skal de berørte medlemsstater søge udviklet en åleforvaltningsplan i koordination med de relevante tredjelande, men hvis tredjelandet ikke medvirker, kan medlemsstaten indsende en plan for sin egen del af ålevandløbssystemet.

Medlemsstater, der fisker ål under 25 cm. længde, enten som led i en forvaltningsplan eller fiskeri underkastet ovennævnte 50 %-sanktion, skal reservere mindst 60 % af fangsten til salg for udsætning i ålevandløbssystemer udpeget i overensstemmelse med forordningen, for at øge udvandringen af voksne blankål. Kommissionen skal årligt rapportere til Rådet om prisudviklingen på udsætningsål. Udsætninger af ål under 25 cm. som led i en åleforvaltningsplan kan støttes med midler fra Den Europæiske Fiskerifond, EFF.

Fiskeriindsatsen i de saltvandsområder, der ikke er omfattet af forvaltningsplaner, skal over en 5 års periode enten reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsindsatsen i perioden 2004-2006 eller reduceres således, at fangsterne gradvist reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnits-

⁴) Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond.

fangsten i perioden 2004-2006. De første to år skal reduktionen ske i trin à 15 % årligt. Der er ingen særlige krav til midlerne til indsatsreduktion. Disse reduktioner skal påbegyndes fra den 1. juli 2009.

Hver medlemsstat skal første gang den 30. juni 2012 rapportere til Kommissionen om overvågning, effektivitet og resultater af forvaltningsplanerne, hvorpå Kommissionen senest den 31. december 2013 rapporterer til Rådet og Europa-Parlamentet. På grundlag heraf foreslår Kommissionen passende foranstaltninger til genopretning af ålebestanden. Derpå beslutter Rådet alternative foranstaltninger til at nå planernes udvandringsmål.

For ferskvand skal medlemsstaterne etablere et kontrol- og fangstmonitoringssystem tilpasset forholdene og den nationale lovgivning, der allerede gælder for ferskvandsfiskeriet, men det skal svare til kontrolforordningens regler. Systemet skal omfatte en grundig beskrivelse af alle systemer til fordeling af fiskerirettigheder i ålevandløbssystemer, herunder privatejede vandområder.

Senest den 1. januar 2009 skal medlemsstaterne for kommercielle fiskeriaktiviteter udarbejde lister over:

- Alle fiskefartøjer, der uanset fartøjets totallængde er autoriseret til saltvandsfiskeri efter ål.
- Alle fiskefartøjer, firmaer eller fiskere, der er autoriseret til ålefiskeri i vandløbssystemer, som udgør naturlige levesteder for ål.
- Alle auktionscentre, selskaber eller personer, som medlemsstaterne har autoriseret til førstegangsomsætning af ål.

Medlemsstaterne skal regelmæssigt vurdere antallet af fritidsfiskere og deres fangster. Ovenstående oplysninger skal gives til Kommissionen på dennes anmodning.

Senest den 1. juli 2009 skal medlemsstaterne foretage det fornødne for at identificere oprindelse og sikre sporbarhed af alle importerede eller eksporterede ål samt fastslå, om eksporterede ål er fanget i overensstemmelse med EU's bevaringsforanstaltninger. Endvidere skal det fastslås, om importerede ål er fanget i overensstemmelse med bevaringsforanstaltninger aftalt i relevante regionale fiskerierorganisationer.

Forordningen træder tidligst i kraft den 1. juli 2007.

I en vedhæftet erklæring oplyser Kommissionen, at den efter forordningens vedtagelse agter at foreslå restriktioner i international handel med ål, i fuld respekt af EU's WTO-forpligtelser. Endvidere støtter Kommissionen et nyligt forslag fra Sverige om at optage europæisk ål i bilag II til Convention on International Trade of Endangered Species (CITES).

Udtalelser

Europa-Parlamentet har den 16. maj 2006 vedtaget en udtalelse baseret på betænkning nr. A6-0140/2006 fra Europa-Parlamentets Fiskerikomité, incl. 29 ændringsforslag til Kommissionens første

forslag. Det reviderede forslag imødekommer en stor del af disse. Europa-Parlamentet krævede, at der indledes samrådsprocedure.

Konsekvenser

Forslaget forventes at have statsfinansielle konsekvenser, og det kan ikke udelukkes, at det vil have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Der vil blive behov for øget kontrol af ålefiskeri og af foranstaltningernes gennemførelse. Dette vil under Fiskeridirektoratet bl.a. omfatte:

- Etablering af et register over fritidsfiskerfartøjer.
- Et register for licenser/tilladelser til fiskeri efter ål.
- Et særligt fisketegn, som giver fritidsfiskere adgang til fiskeri af ål.
- Øget kontrol af ålefiskeriet i såvel ferskvand som saltvand, herunder fritidsfiskeriet. De komplicerede foranstaltninger vil kunne indebære risiko for ikke-registrerede landinger.
- Øget kontrol af ålepas og afgitringer ved bl.a. turbiner.

Efter forslagens frister forventes der behov for øget kontrol af saltvandsfiskeriet tidligst fra 1. juli 2009, da reduktionen af dette fiskeri træder i kraft umiddelbart. Senest 1. juli 2009 forventes behov for øget kontrol af ferskvandsfiskeriet, da godkendte forvaltningsplaner skal iværksættes senest på denne dato.

Forslaget og de deraf afledte kontrolforanstaltningerne vurderes potentielt, og afhængigt af det endelige forslags udformning, at kunne indebære merudgifter i størrelsesordenen op mod ca. 20 mio. kr. årligt. I lyset af de seneste kompromistekster, forventes udgifterne til kontrolforanstaltninger at blive reduceret. De økonomiske konsekvenser skal vurderes nærmere.

Forslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser vil for bundgarnsfiskeriet efter ål samlet set medføre en reduktion på mindst 50 % over en 5-årig periode. Størrelsen af det erhvervsøkonomiske tab kan ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt.

Forslagets gennemførelse vil få konsekvenser for fiskerierhvervets administrative byrder, da erhvervsfiskere (ca. 550 fartøjer), som ønsker at fiske ål, årligt skal ansøge om tilladelse til dette fiskeri. Omfanget af erhvervets administrative byrder skal vurderes nærmere

Høring

§ 5-Udvalget (fiskeri) og Udvalget for Rekreativt Fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje (§ 7-udvalget) blev 3. november 2005 hørt i skriftlig procedure vedr. det oprindelige forslag, og 13. marts 2007 vedr. det reviderede forslag. I det følgende gengives desuden, i det omfang, de kan antages at gælde for det reviderede forslag, kommentarer afgivet dels vedr. Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om udvikling af en EU-handlingsplan for forvaltning af ål (KOM (2003) 573), dels vedr. Kommissionens oplysninger ved et "front loading" møde 11. marts 2005. Endelig

indgår kommentarer afgivet ved informationsmøder for erhvervet i marts og juni 2006, sidstnævnte baseret på et revideret forslag af 11. maj 2006.

Danmarks Fiskeriforening (DF, erhvervsfiskere) finder, at hvis forslaget gennemføres i sin nuværende form, vil det betyde stop for erhvervsmæssigt ålefiskeri i Danmark.

DF påpeger, at Danmark ligger i front med hensyn til bevaringsforanstaltninger, bl.a. genetablering af opvækstområder. Inden reduceret indsats i blankålfiskeriet kan komme på tale, bør der ske redskabsbegrænsning i og øget kontrol af fritidsfiskeriet, som findes ansvarligt for et stort, semiprofessionelt rusefiskeri.

DF finder, at bundgarnsfiskeri på alle måder lever op til tidens krav om miljøskånsomhed, bæredygtighed, kystzoneudvikling og fødevarer kvalitet samt er karakteriseret ved at genudsætte uønsket bifangst som levende fisk. Det største blankålfiskeri i Danmark foregår langs ret åbne kyster med redskaber, der ikke spærrer for ålens vandring, men dette fiskeri er stærkt påvirket af 20 års eksplosiv vækst i bestanden af skarv. DF påpeger, at antallet af bundgarn er mere end halveret i løbet af de sidste 10 år.

Genopretningsforanstaltninger bør følge samme retningslinier som for andre fiskebestande: Beskyttelse af yngel og opvækstområder, reduktion i dødeligheden på ungdomsstadier og bæredygtig udnyttelse af de voksne fisk.

DF er tilfreds med, at også regulering af andre faktorer end fiskeriet, herunder skarv, kan indgå i forvaltningsplaner. Man kan gå ind for en plan, der omfatter hele Danmark, hvis beregningsgrundlaget er data indsamlet efter 1980.

DF finder det vigtigt at fastholde, at 75 % af glasålfangsten skal anvendes til udsætning for ophjælpning af ålebestanden, og man foreslår omgående stop for eksport af yngel til lande uden for ålens naturlige udbredelsesområde.

DF foreslår et øget mindstemål for gulål samt undersøgelse af, hvor der kan udpeges områder, som lukkes for ålefiskeri. Undersøgelse af mulighederne for en licensordning i ålefiskeriet.

Hvis en 50 % reduktion af saltvandsfiskeriet er nødvendig, foreslår DF, at det sker som en reduktion af fiskeriindsatsen i forhold til 1990-1995 og over en periode på 10 år. En del af reduktionen kan da ske ved naturlig afgang med eller uden kompensation.

Dansk Akvakultur (DA, opdrættere og tilknyttede erhverv): DA finder, at hvis forslaget gennemføres i sin nuværende form, vil det betyde stop for opdræt af europæisk ål i Europa. Den høje pris på glasål, forårsaget af eksport til Kina, resulterer i et mere intensivt fiskeri efter glasål, både legalt og illegalt, og dermed et øget pres på den europæiske ål. Indgreb overfor fiskeri af blankål, udsætningsprogrammer m.m. vil være nytteløse, hvis der ikke gribes ind overfor eksporten af glasål.

DA har foreslået, at alle købere af glasål forpligtes til at genudsætte en vis andel deraf efter en tid i opdræt, da overlevelsen er langt større end ved direkte genudsætning. DA frygter imidlertid, at det aktuelle forslag om 75 % genudsætning vil umuliggøre europæisk åleopdræt, da kinesiske opdrættere erfaringsmæssigt altid kan overbyde de europæiske p.g.a. særlige produktionsforhold i Kina. DA oplyser, at ud af en årlig fangst på 100 t. eksporteres p.t. 50 t. til Kina, 25 t. går til opdræt i Europa, 20 t. til konsum i Spanien og 5 t genudsættes via ålefarme.

Dansk Kystfiskerforening (bierhvervsfiskere): Man finder, at forslaget er forhastet og meget ringe videnskabeligt dokumenteret. De 25 % af glasålefangsten, der efter forslaget vil restere efter genudsætning, skal bruges til opdræt i EU. Der foreslås reduktion af skarv-bestanden, da dens skader på fiskeyngel, herunder ål, nu er videnskabeligt dokumenteret. Der foreslås større masker i ruser samt et mindstemål for ål på 40 cm.

Dansk Amatørfiskerforening (fritidsfiskeri med garn og ruser): Danmark har i mange år haft adskillige fiskerireguleringer og bevaringsforanstaltninger for ål, herunder fredningsbælter, mindstemål for gulål, begrænsning i fritidsfiskernes redskaber, ændring af fritidsfiskerpælerusen, samt fisketegnsmidler til udsætning af ål. Fritidsfiskerne har i modsætning til erhvervsfiskerne opført sig ansvarligt. Begge skal beholde deres redskaber, men en del erhvervsfiskere skal udfases, og der bør indføres stop for fritidsfiskeri med åleruser 1. oktober-1. april. Erhvervsfiskerne skal bidrage til finansiering af åleudsætninger.

En forvaltningsplan for ferskvand og saltvand. Total fredning af ål ved de fleste åudløb, og ingen skarvkolonier må findes i nærheden. Gerne mere end 75 % genudsætning af glasål. Enkel og gennemskuelig dokumentation og kontrol, mulighed for fratagelse af fiskerirettigheder ved overtrædelse.

Foreningen foreslår et langsigtet udsætningsprogram med mindst 10 mio. stk. årligt, og erhvervsfiskeriet skal deltage. Begrænsninger i anvendelsen af pæleruser. Blankål skal frit kunne vandre fra ferskvand til saltvand. Reduktion af skarvbestanden til 10.000 par. Forbud i hele EU mod fangst og salg af glasål til konsum. Kontrolleret fiskeri efter glasål til udsætning. Mindstemålet hæves.

Dansk Fritidsfiskerforbund (fritidsfiskeri med garn og ruser): Kraftige protester mod EU-restriktioner over for ålefiskeriet. Man finder forslaget uigennemskueligt, og uden beskrivelse af konsekvenser for fritidsfiskeriet. Er imod logbogspligt for små fartøjer. Ingen reduktion i antal kasteruser; fritidsfiskerne er i forvejen hårdt ramt. Der fanges kun få ål i fritidsfiskernes ruser. Reduktion eller ophør af al glasål-eksport. Øgede udsætninger i kystnære områder finansieret af EFF, fiskeplejemidler, 10 % afgift på glasål til opdræt og en ålefond etableret af erhvervsfiskerne. Flere midler til forskning og etablering af opvækstområder. Forskning i ålens levemuligheder bør ligestilles med forskning vedr. andre fiskearter. Fredning af blankål oktober/november-april. Mindstemål 40 cm. i saltvand. Skarv-bestanden reduceres til 10.000 par som led i genopretning af ålebestanden.

Danmarks Sportsfiskerforbund (DS, lystfiskeri med fiskestang): Ålekister skal forbydes. Lodsejere, som ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, må ikke kunne omsætte ål. Kun én ferskvandsruse pr. husstand, og retten til brug heraf må ikke kunne overdrages. Øget mindstemål, indførelse af maksimumsmål, øget afstand mellem ruseredskaber, forbud mod fiskeri i fredningsbælter, øget kontrol. DS mener ikke, at effektiviteten af ålepas er dokumenteret betryggende. Alle opstemninger, hvor ålepas er eneste passagemulighed, bør nedlægges. 90 % af glasålefangsten skal genudsættes.

DS finder det positivt og vigtigt, at rovdyr som skarv og mink kan indgå i forvaltningsplanen. Snæbel bør også indgå. Udvidet fredningstid i både fersk- og saltvand. For at beskytte opvoksende ål i brak- og saltvand ønskes samme regler i marine områder som i ferskvand, alternativt etablering af lukkede områder. Erhvervsfiskeriet i saltvand skal reduceres inden udgangen af 2008, ikke over 5 år. Monitoring nødvendig for vurdering af, om handlingsplanen får den tilsigtede effekt, men skal ikke finansieres af fiskeplejemidler.

Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark (FFF) finder det aktuelle forslag stort set vel afbalanceret for alle ålefiskere i EU. FFF mener, at der er et meget usikkert grundlag for vurdering af biomassen, og 40 %-målet bliver meget vanskeligt at kontrollere. Man finder sanktionerne for manglende forvaltningsplan for svage. Alle medlemslande bør bringes op på samme beskyttelsesniveau som i Danmark. Meget store potentielle åleopvækstområder i EU er nærmest utilgængelige for optrækkende glasål, mens ålepas i alle opstemninger har været lovpligtige i Danmark i ca. 70 år. I danske vandløb fanges kun 15-20 % af nedvandrende blankål. Flytning af glasål bør det ske direkte, ikke via opdrætsanlæg. Mindstemål 45-50 cm. i saltvand.

FFF påpegede, at de få tilbageværende privilegerede ålefiskerier i Danmark har eksisteret i op til 800-900 år, og næppe er årsag til den kraftige tilbagegang i ålebestanden. Hvis disse ålefiskerier alligevel ønskes fjernet, vil det kræve opkøb af rettighederne.

Dansk Aaleeksportør Forening: Saltvand: Mindstemål 40 cm. for gulål, 50 cm. for blankål. Kun salg til registrerede opkøbere. Licens til erhvervsfiskere, som skal have fangst på mindst 400 kg. ål årligt de sidste 3 år. Mere kontrol, større bøder. Max. 3 kasteruser pr. fritidsfisker, som årligt skal indsende fangstopgørelser. Stop for blankålsfiskeri efter 1. december. Reduktion af skarv- og sælbestanden. Ferskvand: Intet rusefiskeri af fritidsfiskere. Ingen ålekister. Erhvervsfiskere skal reducere fiskeriet med 10 % årligt de næste 5 år. Mere kontrol med ruser i vandløb, større bøder. Stop for blankålfiskeriet efter 1. november.

Dansk Fisk (fiskeindustrivirksomheder) savner dokumentation for, at forslaget og foranstaltningerne er balancerede og afstemt mellem ønsket om bæredygtige ålebestande og ønsket om at sikre øget opdræt i EU. Man finder, at netop opfødning i europæiske opdrætsanlæg før udsætning bør inddrages som en foranstaltning til bestandens genopretning, der samtidig kan tilgodese opdrætserhvervet. Til grund herfor refereres til positive erfaringer vedr. overlevelseshalvdelen i ålefarme i Sverige, Tyskland og Danmark.

Thorkild Poulsen (lodsejer): Finder ikke, at lodsejere høres i tilstrækkelig grad, når nye forslag kan forringe deres ejendomsret til ferskvandsfiskeri. Ferskvandsfiskere har i årevis måttet acceptere kraftige begrænsninger i ålefiskeriet, og de fik selv i begyndelsen af 1990'erne indført øget mindstemål og redskabsbegrænsninger i ferskvand. Modsat favoriseres ålefiskeriet i saltvand. Det foreslåede 40 % mål for udvandring fra ferskvand er uacceptabelt, når saltvandsfiskere derpå kan fange ålene. Ønsker samme tidsplan for reduktioner i ferskvand og saltvand. Savner en ordentlig statistik over ferskvandsfiskeri af ål. Savner oplysninger om styring og kontrol af glasålefiskeri i Sydeuropa; uacceptabelt at dette fiskeri ikke begrænses.

På mødet i §5-udvalget den 26. marts 2007 var der ingen yderligere bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Bestanden af europæisk ål er i en dårlig forfatning, og man hilser fra dansk side forslaget til genopretning af ålebestanden velkommen, herunder det seneste kompromisforslag, der i videre omfang muliggør, at de enkelte medlemsstater skal udarbejde forvaltningsplaner tilpasset egne forhold.

Man lægger i denne forbindelse stor vægt på hensyntagen til, at Danmark i mange år har gennemført en lang række foranstaltninger til bevaring og ophjælpning af ålebestanden.

Det er vigtigt for Danmark, at reduktionen i saltvandsfiskeriet kan være enten 50% af indsatsen eller 50% af fangsten, ligesom i ferskvand (artikel 3 og 4), og at fristen herfor udskydes ligesom for ferskvand.

Der arbejdes fra dansk side for, at udgifterne til kontrol og håndhævelse samt videnskabelig vurdering skal stå i et rimeligt forhold til de forventede resultater af de foreslåede foranstaltninger, herunder at det bliver muligt at sikre, at der kan iværksættes kontrolforanstaltninger, som er mindre omkostningskrævende og omfattende end det foreliggende forslag.

Man er bekymret for den omfattende eksport af glasål til tredjelande, som hæmmer mulighederne for udsætninger og opdræt i Europa. Regulering af eksporten inden for WTO-regelsættet bør overvejes med henblik på genopretning af bestanden i Europa.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne er generelt positive overfor foranstaltninger til genopretning af ålebestanden i Europa, men der er afgørende interesseforskelle p.g.a. de forskellige typer af ålefiskeri. Fiskeri i ferskvand eller flodmundinger er den vigtigste udnyttelse af ålen i de fleste lande, modsat Danmark.

Flere medlemsstater har udtrykt bekymring for, om udgifterne ved en gennemførelse af forslaget vil stå i et rimeligt forhold til de forventede resultater af foranstaltningerne.

Et antal lande finder lige som Danmark, at en langsigtet målsætning om mindst 40 % udvandring bør svare til 3 ålegenerationer, i overensstemmelse med STECF's anbefalinger⁵, således at implementeringen bliver mulig i praksis.

En række lande ønsker, at fristerne for især indsendelse af forvaltningsplaner udskydes.

En række lande støtter ligesom Danmark Kommissionen i, at reglerne om glasål (artikel 6) er centrale i forslaget, og at udsætninger vil være et centralt led i forvaltningsplanerne.

Et land har ligesom Danmark en stor produktion i åleopdræt, der er afhængig af forsyninger med glasål, og begge ønsker, at dette hensyn indgår i artikel 6.

En række medlemsstater ønsker helt at blive undtaget fra forordningen p.g.a. fravær af en egentlig ålebestand.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg d. 13. april 2007 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16. april 2007, jf. samlenotat af 3. april 2007.

Der er oversendt grundnotat af 4. november 2005.

Notatet er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

5. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunbestanden i Atlanterhavet har anbefalet KOM (2007) 74

Revideret genoptryk af samlenotat af 3. april 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 ("TAC/kvoteforordningen") for så vidt angår almindelig tun, som Den internationale Kommission for bevarelse af Tunbestanden i Atlanterhavet (ICCAT) har anbefalet. Formålet er på EU-plan at gennemføre den genopretningsplan samt kvotefordelingsnøgle som ICCAT har besluttet.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2007) 74 af 27. februar 2007, fremsendt forslag til Rådet om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig

⁵) 22nd report 3.-7.4.2006.

tun, som Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunbestanden i Atlanterhavet har anbefalet. Forslaget er oversendt til Rådet den 27. februar 2007.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Rådets forordning (EF) Nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, særligt art. 20 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7-8. maj 2007 med henblik på vedtagelse.

Nærhedsprincippet

Sagen er led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Formålet med dette forslag er på EU-plan at gennemføre den genopretningsplan for almindelig tun, som Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), har vedtaget. Genopretningsplanen skal vedtages foreløbigt for 2007, i en ændring til "TAC/kvoteforordningen" i afventning af, at der vedtages en egentlig rådsforordning, baseret på TEF art. 37, om gennemførelse af flerårige foranstaltninger til genopretning af bestanden af almindelig tun.

EU deltager i en række regionale fiskeriorganisationer, der danner ramme for regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af visse bestande af stærkt vandrende arter. EU har været medlem af Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) siden november 1997. Som part i denne organisation er EU forpligtet til at anvende vedtagne foranstaltninger, som EU ikke har gjort indsigelse imod.

ICCAT vedtog på sit årsmøde i 2006 en 15 årig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

For at genopbygge bestanden er der i ICCAT's genopretningsplan fastsat en række foranstaltninger:

- reduktion af TAC-niveauet frem til 2010 fra 2006-niveau på 32.000 tons til 25.500 tons i 2010.
- fiskeribegrænsninger i visse områder og perioder,
- et nyt mindstemål for størrelser af de landede tun,
- foranstaltninger vedrørende sports- og fritidsfiskeri, samt
- kontrolforanstaltninger og gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion med henblik på at sikre, at planen bliver effektiv.

Hensigten med genopretningsplanen er med en sandsynlighed på over 50 % at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte.

I december 2006 blev der fastsat en foreløbig kvote i EU på 9.397,7 tons for 2007. EU's kvote er efterfølgende i ICCAT fastsat til 16.779,55 tons i 2007. TAC'en for EU var i 2006 18.301 tons.

Der fastsættes således i forslaget en ny kvotefordeling medlemsstaterne imellem samt fastsættes tekniske regler for fiskeriets udøvelse. Disse tekniske regler er til eksempel fastsættelse af et nyt mindstemål for almindelig tun på som hovedregel 30 kg. (art. 80g), mod tidligere 10 kg, begrænsning i fritidsfiskeriet til maks. 1 tun pr. fangstrejse (art.80j) samt gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion (art. 80y).

Det er især sydeuropæiske medlemsstater, som har kvoter i det pågældende fiskeri.

Formandskabet har den 13. april 2007, fremlagt et kompromisforslag med en række tekniske justeringer, herunder en bestemmelse om mulighed for støtte fra Den europæiske Fiskerifond til særlige foranstaltninger til genopretning af tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget forventes ikke at berøre danske fiskere.

Høring

På møde i §5-udvalget (fiskeri) den 26. marts 2007 var der ingen bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder det positivt, at der gennemføres en genopretningsplan for tun.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget forventes vedtaget med kvalificeret flertal.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 13. april 2007 i forbindelse med forelæggelse af Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16. – 17. april 2007, jf. samlenotat af 3. april 2007.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

6. Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyl- linger

KOM (2005) 221

Der henvises til særskilt notat fra Justistministeriet.

7. Rådskonklusioner i anledning af konferencen ”Animal Welfare – Improving by Labelling?”
KOM-dokument foreligger endnu ikke

Der henvises til særskilt notat fra Justistministeriet.

8. Forslag til Rådets konklusioner om bedre lovgivning vedrørende sektorerne for plantesorter og frø
KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Det tyske formandskab har fremsat forslag til Rådets konklusioner om bedre lovgivning vedrørende sektorerne for plantesorter og frø. I konklusionerne opfordres Kommissionen til evaluering af de gældende direktiver med henblik på grundlæggende forenkling af lovgivningen. Rådskonklusionerne forventes ikke at påvirke beskyttelsesniveauet i Danmark.

Baggrund

Formandskabet har fremsat forslag til konklusioner om bedre lovgivning vedrørende sektorerne for plantesorter og frø.

Forslaget forventes sat på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 7.- 8. maj 2007 med henblik på vedtagelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget vedrører gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Formålet med forslaget er at sikre fri bevægelighed og høj kvalitet af frø og planter, at nedbringe de administrative byrder på alle niveauer, samt udlægge ansvar til frø- og planteproducenterne, fx. i form af yderligere autorisationsordninger, med henblik på at sikre den europæiske frøsektors konkurrenceevne.

Med forslaget opfordrer Rådet Kommissionen til at foretage en evaluering af den gældende lovgivning om plantesorter og frø. På baggrund af evalueringen opfordres Kommissionen til at forelægge passende forslag til grundlæggende forenkling af lovgivningen for frø og planteformeringsmateriale. Før eventuelle forslag fremsættes, opfordres Kommissionen til at vurdere følgerne i forhold til de gældende lovgivningsrammer

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Gældende dansk ret

De berørte områder er omfattet af lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999, som ændret ved lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af lov om fødevarer m.fl. I medfør af lov om frø, kartofler og planter er udstedt:

- Bekendtgørelse nr. 51 af 24. januar 2000 om en fortegnelse over godkendte sorter af landbrugsplante- og grønsagsarter (sortslisten)
- Bekendtgørelse nr. 334 af 27. maj 2002 om planter
- Bekendtgørelse nr. 1059 af 10. december 2003 om markfrø, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 21. juni 2004
- Bekendtgørelse nr. 1060 af 10. december 2003 om sædekorn, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 596 af 21. juni 2004
- Bekendtgørelse nr. 54 af 24. januar 2000 om grønsagsfrø, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 586 af 21. juni 2004
- Bekendtgørelse nr. 1540 af 30. december 2004 om avl af kartofler og om salg af læggekartofler og af spisekartofler af egen avl, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 727 af 27. juli 2000
- Lov nr. 301 af 10. maj 1995 om anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om EF sortsbeskyttelse, som ændret ved bekendtgørelse nr. 630 af 20. juli 1995 om straf for overtrædelse.

Konsekvenser

Forslaget har ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser for det offentlige, lovgivningsmæssige konsekvenser eller samfundsøkonomiske konsekvenser. Forslaget vil på sigt kunne medføre forenkling af lovgivningen. Forslaget er i tråd med de danske målsætninger om at nedbringe erhvervets administrative byrder.

Forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

Ved skriftlig høring i §2-udvalget (landbrug) bemærker Landbrugsraadet den 24. april, at man generelt støtter en forbedring og forenkling af lovgivningen. Dog finder Landbrugsraadet, at man ikke på det oplyste grundlag kan forholde sig nærmere til den konkrete sag.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen har i 2005 iværksat et arbejde med regelforenkling med henblik på at reducere erhvervenes administrative byrder. Forslaget er således i tråd med Regeringens målsætning om regelforenkling. Regeringen er derfor positiv overfor forslaget.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

De andre medlemslande forventes at være positive overfor forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

9. Forslag til Rådets forordning om indgåelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Danmarks regering og det grønlandske landsstyre på den anden side KOM(2006) 804

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt den 5. februar 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

EU og Grønland har forhandlet om en fiskeripartnerskabsaftale, der giver EU-fiskere visse fiskerirettigheder i grønlandsk farvand. I forhold til den tidligere fiskeriaftale indebærer partnerskabsaftalen en reduktion af såvel fiskerimuligheder som den finansielle modydelse. Fiskeripartnerskabsaftalen skal bidrage til at styrke samarbejdet mellem EU og Grønland ved at skabe en ramme med henblik på at forbedre en bæredygtig fiskeripolitik og ansvarlig udnyttelse af fiskeriresourcerne i Grønlands fiskerizone. Den finansielle modydelse er fastsat til årligt 15,8 mio EUR og kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne. Heraf er 3,2 mio EUR årligt øremærket til forbedring og gennemførelse af en sektororienteret fiskeripolitik i Grønland. I tillæg til fiskeripartnerskabsaftalen har EU og Grønland indgået en global partnerskabsaftale der udvider samarbejdet til også at omfatte ikke-fiskerirelaterede områder. De to aftaler sikrer tilsammen Grønland en finansiell overførsel fra EU svarende til niveauet i den tidligere fiskeriaftale.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2006) 804 af 14. december 2006 fremsendt ovennævnte forslag. Forslaget er oversendt til Rådet i en dansk sprogversion den 18. december 2006.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 300, stk. 2 og 3 i sammenhæng med artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Sagen er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU og Grønland har forhandlet om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale, som giver EU visse fiskerimuligheder i Grønlands fiskerizone. Teksten til en aftale blev sammen med en protokol og bilag paraferet den 2. juni 2006. Aftalen skal erstatte den hidtidige fiskeriaftale mellem EU og Grønland. Som følge af bl.a. en midtvejsevaluering af den tidligere aftale og kritik fra Revisionsretten og Europa-Parlamentet, blev det i 2003 besluttet, at det fremtidige samarbejde mellem EU og Grønland skulle baseres på en strategi med to søjler med en bredere samarbejdsordning på andre områder end fiskeri, samt en fiskeripartnerskabsaftale.

Fiskeripartnerskabsaftalen incl. protokollen til aftalen og det tilhørende annex, hvori fiskerimulighederne og det finansielle bidrag fastsættes, gælder for en seksårig periode og fornyes for seksårige perioder, medmindre der gives meddelelse om ophør fra en af parterne i henhold til specifikke regler.

Det anføres, at den nye fiskeripartnerskabsaftale skal bidrage til at styrke samarbejdet mellem EU og Grønland ved at skabe en ramme for et partnerskab med henblik på at forbedre en bæredygtig fiskeripolitik og ansvarlig udnyttelse af fiskeriressourcerne i Grønlands fiskerizone.

Aftalen giver fortsat EU adgang til at anvende kvoter og uudnyttede overskudsmængder fra Grønland i sine bilaterale aftaler med Norge, Færøerne og Island. Herudover videreføres mulighederne for etablering af fælles foretagender og blandede selskaber mellem grønlandske kvoteholdere og europæiske redere, forsøgsfiskeri og en fortrinsret for EU til eventuelle supplerende fiskerimuligheder.

Ifølge den tilhørende protokol og tillæg til aftalen får EU fra 2007 adgang til at fiske torsk, rødfisk, hellefisk, rejer, helleflynder, lodde og snekrabber foruden nærmere definerede bifangster. I forhold til den tidligere protokol er der samlet set tale om en reduktion af fiskerimulighederne, idet bl.a. kvoterne for rødfisk og snekrabber er reduceret væsentligt og kvoten for skolæst helt fjernet, mens kvoten for rejer (øst) og hellefisk (vest) er opjusteret.

Fordelingen af fiskerimulighederne sker som udgangspunkt i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet (historiske fiskerirettigheder). Med henblik på at optimere kvoteudnyttelsen kan Kommissionen tage licensansøgninger fra andre medlemslande i betragtning, hvis ikke fiskerimulighederne udnyttes fuldt ud af den oprindelige kvoteholder. Hidtil har kvoteudvekslinger mellem medlemslande kun kunne ske på frivillig basis.

Af nedenstående tabel fremgår de foreløbige fiskerimuligheder for EU i perioden 2007 – 2012. De endelige kvoter fastsættes hvert år af EU og Grønland i fællesskab i regi af Den Blandede Komité under hensyntagen til den videnskabelige rådgivning, forsigtighedsprincippet og den grønlandske fiskerisektors behov.

Art (tons)	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Torsk	1.000	3.500	3.500	3.500	3.500	3.500
Rødfisk	10.838	8.000	8.000	8.000	8.000	8.000
Hellefisk (vest)	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500
Hellefisk (øst)	7.500	7.500	7.500	7.500	7.500	7.500
Rejer (vest)	4.000	4.000	4.000	4.000	4.000	4.000
Rejer (øst)	7.000	7.000	7.000	7.000	7.000	7.000
Helleflynder (vest)	200	200	200	200	200	200
Helleflynder (øst)	1.200	1.200	1.200	1.200	1.200	1.200
Lodde	55.000	55.000	55.000	55.000	55.000	55.000
Snekrabber	500	500	500	500	500	500
Bifangster	2.600	2.300	2.300	2.300	2.300	2.300

I tillæg til loddekvoten på 55.000 tons, der kun dækker de traditionelle overførsler til Island, Norge og Færøerne, afsættes en årlig finansiell reserve svarende til køb af ekstra 25.000 tons lodde, såfremt der er biologisk grundlag herfor. Yderligere køb af lodde skal ske gennem aftalens generelle bestemmelse om supplerende fiskerimuligheder – dog op til max 7,7 pct. af den samlede TAC, hvilket svarer til niveauet i den tidligere protokol. En tilsvarende mekanisme er indført for torskekvoten, hvor der afsættes en finansiell reserve til køb af ekstra 3.500 tons.

Danmark råder over 50 pct. af EU's rejekvote ved Grønland, men i praksis fiskes hele rejekvoten af et dansk fartøj. Danmark har traditionelt fisket hovedparten af EU's loddekvote, der p.t. er ufordelt mellem medlemslandene.

Den årlige finansielle godtgørelse til Grønland udgør 14,3 mio EUR, hvortil kommer den ovenfor nævnte reserve på 1,54 mio EUR til køb af ekstra fiskerimuligheder for torsk og lodde. Heraf er 3,2 mio EUR årligt øremærket til forbedring og gennemførelse af en sektororienteret fiskeripolitik i Grønland. Den finansielle godtgørelse kan justeres som følge af ændringer i fiskerimulighederne.

Redernes bidrag er fastsat for hver art som 5 pct. af nærmere definerede referencepriser og vil kunne bidrage til en supplerende årlig indkomst på ca. 2 mio EUR for Grønland. For det danske rejefiskeri betyder dette en stigning i rederbetalingen på 25 pct. i forhold til 2006.

I protokollens bilag er der en række bestemmelser vedrørende EU-fartøjernes fiskeri i Grønlands farvande, herunder bl.a. regler om licensudstedelse, forsøgsfiskeri, fællesforetagender og VMS (sællitbaseret fartøjsovervågning).

Licensarrangementet giver mulighed for udstedelse af en kollektiv licens omfattende flere fartøjer inden for den samme medlemsstat.

I tillæg til fiskeripartnerskabsaftalen har EU og Grønland indgået en global partnerskabsaftale i form af en rådsafgørelse og en fælles erklæring, der udvider samarbejdet til også at omfatte ikke-fiskerirelaterede områder (bl.a. uddannelse og forskning, energi, kultur og turisme). Aftalen, der blev vedtaget af Rådet af udenrigsministre i juli 2006, medfører en finansiel overførsel til Grønland på årligt 25 mio EUR. Fiskeripartnerskabsaftalen og den globale partnerskabsaftale vil dermed sikre Grønland en årlig finansiel overførsel fra EU på ca. 42,8 mio EUR (ca. 320 mio kr.), hvilket svarer til niveauet i den hidtidige fiskeriaftale.

Såvel fiskeripartnerskabsaftalen som den globale partnerskabsaftale er vedtaget af Grønlands Landsting.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser ud over indvirkningen på EU-budgettet. Den finansielle modydelse er fastsat til 15.847.244 EUR (ca. 118 mio. DKK) om året.

Den finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne. Fællesskabets samlede finansielle modydelse kan dog højst udgøre det dobbelte af nævnte beløb excl. den afsatte reserve til køb af ekstra fiskerimuligheder.

Danmark betaler ca. 2 procent af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved aftalen på ca. 317.000 EUR (ca. 2,4 mio. DKK) årligt ved en budgetudgift for EU på 15.847.244 EUR årligt.

Forslaget kan have erhvervsøkonomiske konsekvenser som følge af flere fiskerimuligheder efter rejser. Samtidig indebærer forslaget en merudgift for erhvervet som følge af den forhøjede rederbetaling.

Høring

§5-udvalget er blevet hørt i skriftlig procedure og har ikke haft bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side kan man tilslutte sig forslaget. Fra dansk side lægger man vægt på, at fiskerimulighederne i aftalen fordeles ud fra princippet om relativ stabilitet (historiske fiskerirettigheder), og at udveksling af uudnyttede kvoter fortsat sker på frivillig basis.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at forslaget kan vedtages med kvalificeret flertal. En række medlemslande støtter forslaget, der giver Kommissionen mulighed for at omfordele uudnyttede fiskeri-muligheder mellem medlemslandene på linie med procedureerne i EU's fiskeriaftaler på den sydlige halvkugle. Andre lande med traditionelle fiskeriinteresser i grønlandsk farvand finder grundlæggende, at disse fiskerimuligheder er en del af den relative stabilitet, hvorfor omfordeling af uudnyttede kvoter fortsat må ske på frivillig basis. De to grupper af lande udgør p.t. begge et blokerende mindretal.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om forslaget den 5. februar 2007.

Forslaget om foreløbig anvendelse af fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland blev forelagt den 15. december 2006 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 19.-21. december 2006, jf. samlenotat af 7. december 2006.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår

KOM(2006) 684

Der henvises til særskilt notat fra Justistministeriet.